

«Μια κραυγή χωρίς τέλος»

Τι θα μπορούσε να πει κάποιος; Υπάρχουν στ'αλήθεια λέξεις για να περιγράψουν αυτή την τραγωδία; Μόνο με συναισθήματα....

Ποιος θα μπορούσε να νιώσει όσα ένιωσαν αυτές οι γυναίκες;

Πολύπλευρο ον. Περίπλοκα συναισθήματα. Πολύπλοκος χαρακτήρας.

Βίωσε την θηριωδία αυτή ως **μάννα**. Τι πιο δύσκολο;

Φέρεις την ευθύνη ζωών. Προσπαθείς να προστατέψεις δικά σου κομμάτια και δεν μπορείς να σωθείς εσύ η ίδια. Ποιον να πρωτοσώσεις; Ποιο τραυματισμένο σου παιδί να φροντίσεις; Ποιο να ταΐσεις; Ποιο να ζεστάνεις; Πού να δώσεις την προσοχή σου;

Έπειτα ως **σύζυγος**. Καταστρέφεις. Ο σύζυγος σου πολεμάει. Ποιον να σώσει; Λες και δεν είναι όλα προκαθορισμένα; Θα πεθάνει. Και αυτός και εσύ και τα παιδιά σας. Και το σπίτι που είχατε πάει. Το νοικοκυριό σας πάει. Τα όνειρα σας...

Ως **κόρη**. Δεν έχεις πλέον στήριγμα. Η θαλπωρή που σου προσφερόταν από την οικογένεια σου δεν θα σου ξαναπροσφερθεί. Η «φωλιά» σου, εκεί που τρέχεις όταν αντιμετωπίζεις δυσκολίες, καταστράφηκε.

Για ποιον να στενοχωρηθείς; Για ποιο από όλους να κλάψεις;

Τι να νιώσεις;

Χαρά που επέζησες; Που κατάφεραν να σώσουν κάποια παιδιά σου; **Λύπη**; **Οίκτο**; **Φόβο**; **Στενοχώρια**;

Κραυγή. Μία λέξη που τις χαρακτηρίζει.

Καταστροφή

Ρωγμή

Αγωνία

Υστερία

Γοερή

Ήθος

Σε μία στιγμή τα έχεις όλα και μετά τίποτα.

Η ζωή τους άλλαξε σε μία στιγμή. Όλη η ζωή τους σε μία στιγμή. Μας συγκλόνισε ιδιαίτερα η μαρτυρία της Κωνσταντίνας Σαραντάρα, η όποια τα έχασε όλα σε μια στιγμή. Τα παιδιά της, τον άνδρα της.

Όλες αυτές οι γυναίκες έχασαν τον κόσμο τους.... και μετά..

Γι αυτό και εμείς που παραπονιόμαστε για ανούσια θέματα καθημερινά θα πρέπει να αναθεωρήσουμε και να δώσουμε βάση στα αγαθά που έχουν αληθινή αξία.

Είμαστε τόσο μακριά από αυτήν την πραγματικότητα. Δεν μπορούμε να νιώσουμε τον κόσμο μας να καταρρέει μέσα σε ένα λεπτό.

Τα πάντα μας να εξατμίζονται. Και μετά... **.η Κραυγή**

Πολλοί θα μπορούσαν να χαρακτηρίσουν αυτές τις γυναίκες τυχερές... Όμως δεν θεωρείται τύχη να αναγκάζεσαι να ζήσεις τη ζωή σου χωρίς την κυριολεκτική σημασία του ρήματος ζω αλλά του **περιμένω**

Και τι να περιμένουν; Μία ανάσταση; Σίγουρα όχι. Περιμένουν τον δικό τους αργό θάνατο αφού ζωή μετά από τον «θάνατο» της ψυχής δεν υπάρχει..

Θεώνη Παπακωνσταντίνου

Ξούλου Θεοδώρα